

az intő szó már halkuló
apád örökkévaló szép igaza
fonott cipő anyád kezéből
– neked kínálta-törte először –
édes vagy sós volt
beléd kódolt ízzé vált
érezed ma is éltető zamatát

félszeg ölelésben rejtőző
csókok emléke
időtleniséget hordoz
halálig őrzöd
ős- emlékeid